

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 41/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. L., K., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení so základným právom vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a s právom pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní o jeho opakovanom podnete vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 250/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2009 doručená sťažnosť Ing. A. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) v spojení so základným právom vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a právom pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní o jeho opakovanom podnete vedenom pod sp. zn. VI/2 Gd 250/09.

Sťažnosť sťažovateľa vychádza z tohto uvedeného skutkového stavu:

„Sťažovateľ je vlastníkom nehnuteľností v k. ú. O., ktorých sa týkajú pozemkové úpravy v k. ú. O.

Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie nariadil rozhodnutím sp. zn. 2005/01467/Lu zo dňa 19. 5. 2005 pozemkové úpravy v k. ú. O.

Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie sp. zn. 2006/01384 zo dňa 27. 12. 2006 boli schválené úvodné podklady – register pôvodného stavu.

Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie sp. zn. 2007/01001/Lu zo dňa 1. 8. 2007 boli schválené všeobecné zásady funkčného usporiadania územia.

Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie zadal vypracovanie projektu pozemkových úprav, ktorý bol vypracovaný a doručený združeniu účastníkov dňa 25. 7. 2008 a zverejnený v obci O. od 25. 7. 2008 do 25. 8. 2008.

Sťažovateľovi bol doručený výpis z registra nového stavu a grafické zobrazenie navrhovaného umiestnenia nových parciel.

Listom zo dňa 19. 8. 2008 podal sťažovateľ námietky k predloženému projektu pozemkových úprav O., v ktorých poukázal na to, že už pri prerokovaní návrhov a požiadaviek na určenie nových pozemkov, ktoré sa uskutočnilo dňa 3. 4. 2008, vzniesol svoje požiadavky na umiestnenie pozemkov a iné a že na tomto prerokovaní bola dohodnutá akceptácia jeho požiadaviek.

Na deň 14. 10. 2008 bolo zvolané prerokovanie písomných námietok. So zreteľom na skutočnosti uvádzané v zápisnici sťažovateľ trvá na tom, že nedošlo k prerokovaniu jeho námietok.

Krajský pozemkový úrad Košice dňa 18. 10. 2008 pod sp. zn. A/2008/00368 vydal rozhodnutie, ktorým námietke uvedenej pod bodom 1 námietok zo dňa 19. 8. 2008 nevyhovel. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský pozemkový úrad

považoval námietky uvedené pod bodom 2, 3, 4 a 5 za prerokované, a preto sa nimi vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 12. 2008.“

Keďže sťažovateľ „bol a aj je presvedčený o tom, že rozhodnutím Krajského pozemkového úradu Košice zo dňa 18. 10. 2008 pod sp. zn. A/2008/00368 a postupom, ktorý mu predchádzal, boli porušené jeho práva účastníka konania o pozemkových úpravách, ktoré mu vyplývajú tak z tohto zákona, ako aj zo Zákona o správnom konaní, podal dňa 24. 4. 2009 podnet na podanie protestu prokurátora na Krajskej prokuratúre v Košiciach“.

O vybavení tohto podnetu informovala Krajská prokuratúra v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) sťažovateľa listom č. k. Kd 169/09-10 z 3. júla 2009, ktorým mu oznámila, že vzhľadom na to, že „námietky Ing. A. L. uvedené v liste pod bodmi č. 2-5 boli... vzaté späť a nevybavená zostala len námietka uvedená pod bodom č. 1, OPÚ (Obvodný pozemkový úrad Košice-okolie, pozn.) postupoval správne, keď túto ako jedinú v zmysle... § 13 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách predložil na rozhodnutie KPÚ-u (krajský pozemkový úrad, pozn.)“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor krajskej prokuratúry považoval postup Obvodného pozemkového úradu Košice-okolie (ďalej len „obvodný pozemkový úrad“) pri prerokovaní sťažovateľových námietok, ako aj postup a rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Košiciach (ďalej len „krajský pozemkový úrad“) sp. zn. A/2008/00368 z 18. októbra 2008 (ďalej len „rozhodnutie krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008“) za správny a zákonný.

Proti spôsobu vybavenia podnetu krajskou prokuratúrou podal sťažovateľ generálnej prokuratúre opakovaný podnet z 27. júla 2009, v ktorom žiadal, aby generálny prokurátor Slovenskej republiky vydal záväzný pokyn prokurátorke krajskej prokuratúry na podanie protestu prokurátora v súlade s § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) proti rozhodnutiu krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008. Generálna prokuratúra prípisom č. k. VI/2 Gd 250/09-7 z 29. septembra 2009 oznámila sťažovateľovi, že „... v danej veci nebol

zistený žiadny dôvod na ingerenciu prokuratúry v rámci jej netrestnej pôsobnosti v zmysle § 31 ods. 2, § 35 ods. 2 zákona č. 153/2001 o prokuratúre. Týmto považujem Váš opakovaný podnet na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky za vybavený.“

Sťažovateľ ďalej cituje záver generálnej prokuratúry vyjadrený v jej upovedomení z 29. septembra 2009, podľa ktorého *«v danej veci bola o prerokovaní námietok č. 1 až 5 podaných Ing. A. L. spísaná zápisnica, z ktorej vyplýva, že námietky boli prerokované dňa 14. 10. 2008 na obecnom úrade O. s tým, že ich podávateľovi boli ozrejmene relevantné skutočnosti projektu pozemkových úprav, v dôsledku čoho tento zbral späť námietky č. 2 až 5 a zotrval na požiadavke, aby o jeho námietke č. 1 rozhodol Krajský pozemkový úrad v Košiciach. Ing. A. L. svojím podpisom potvrdil správnosť predmetnej zápisnice, pričom vážnosť a dobrovoľnosť tohto aktu nebola z jeho strany doposiaľ spochybnená. Na základe uvedeného preto predmetom rozhodovania zo strany Krajského pozemkového úradu v Košiciach v rámci konania č. A/2008/00368 mohla byť len námietka Ing. A. L. č. 1. Vaše tvrdenie o tom, že riešenie námietok Ing. A. L. opísané v príslušnej zápisnici nemalo „nijaký vzťah k skutočnému obsahu jeho námietok č. 2-5“ je v nadväznosti na uvedené právne irelevantné a vnútorne logicky ambivaletné». Uvedený záver je podľa sťažovateľa krajne arbitrárny a taký, ktorým mu bola odmietnutá ochrana jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a ktorým bolo zasiahnuté do jeho práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu.*

Sťažovateľ taktiež tvrdí, že *«listom zo dňa 19. 8. 2008 podal... námietky k predloženému projektu pozemkových úprav O., v ktorých poukázal na to, že už pri prerokovaní návrhov a požiadaviek na určenie nových pozemkov, ktoré sa uskutočnilo dňa 3. 4. 2008, vzniesol svoje požiadavky na umiestnenie pozemkov a iné a že na tomto prerokovaní bola dohodnutá akceptácia jeho požiadaviek.*

V súvislosti s tým si sťažovateľ dovoľuje poukázať na zápisnicu z prerokovania návrhu a požiadaviek na určenie nových pozemkov, kde v časti Vyjadrenie vlastníka je na jednej strane zakrúžkované vyjadrenie súhlasím, čo môže znamenať, že vlastník súhlasil s navrhovaným umiestnením nových pozemkov, na druhej strane je v časti nesúhlasu

uvedené: „Zlúčiť novonavrhované parcely pracovné číslo 1549 a 1688 do jednej parcely a umiestniť do susedstva s bratom F. L.“.

V námietkach k predloženému projektu pozemkových úprav sťažovateľ vyjadril sedem námietok, z ktorých námietka č. 6 a 7 obsahovali požiadavky na vytyčenie hraníc pozemkov a na predloženie máp doterajšieho stavu pozemkov, pomocou ktorých bola vypracovaná mapa.

Námietky pod bodom č. 1, 2, 3, 4, 5 sa týkali delenia, zlučovania a umiestňovania konkrétnych parciel.

Na deň 14. 10. 2008 bolo zvolané prerokovanie písomných námietok.

V uvedenej zápisnici, ktorá neobsahuje znenie námietky, sa ako riešenie námietky uvádza, že námietka (nie je zrejmé, o ktorej z uvedených 7, resp. 5 námietok) je táto skutočnosť konštatovaná, bola prerokovaná so zhotoviteľom projektu pozemkových úprav v k. ú. O. Ďalej v časti nazvanej „Riešenie námietok“ je uvedené, že nové pozemky majú byť svojim druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané k pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. V uvedenej časti zápisnice je ďalej uvedené, že výmera nových pozemkov je 100 %, hodnota nových pozemkov je 107,49 %.

Podľa tejto zápisnice vyjadrenie vlastníka na tomto prerokovaní bolo v tom zmysle, že berie späť svoju námietku projektu pozemkových úprav v bodoch 2, 3, 4, 5 a nesúhlasí s umiestnením novej parcely 1548 tak, ako ju navrhol zhotoviteľ projektu.

Podľa tejto zápisnice záverom rokovania bolo, že vlastník – sťažovateľ trvá na námietke uvedenej v bode 1.

Predovšetkým sťažovateľ trval a aj trvá na tom, že prerokovanie jeho námietok nezodpovedalo obsahu zápisnice.

Sťažovateľ ďalej poukazuje na to, že riešenie námietky (správne „námietok“) tak ako je uvedené v zápisnici prerokovania písomnej námietky, nemá nijaký vzťah k skutočnému obsahu jeho námietok uvedených pod bodom 2, 3, 4 a 5.

Sťažovateľ nepodával námietku vo vzťahu k výmere nových pozemkov, ani k hodnote nových pozemkov, ale jeho označené námietky sa týkali, ako už bolo uvedené, zlučovania, oddeľovania a umiestnenia parciel.

So zreteľom na uvedené je potrebné konštatovať, že k prerokovaniu týchto námietok dňa 14. 10. 2008 nedošlo...

Je zrejmé, že ani Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie, ani Krajský pozemkový úrad Košice sa neriadili citovanými zákonnými ustanoveniami.

Predovšetkým pri prerokovaní námietok dňa 14. 10. 2008 Obvodný pozemkový úrad nepostupoval v súlade s ustanovením § 3 Správneho poriadku, keďže predmetom „prekovania písomnej námietky“ v skutočnosti neboli námietky sťažovateľa.

Pokiaľ Zákon o pozemkových úpravách ustanovuje povinnosť Obvodného pozemkového úradu prerokovať podané námietky, zabezpečuje tým vlastníkovi pozemkov, ktorých sa pozemkové úpravy týkajú, ochranu pred neoprávneným zasahovaním do jeho vlastníckych práv. Je potrebné mať na zreteli, že v rámci pozemkových úprav dochádza k procesu, v ktorom sa vlastníkom v skutočnosti odníma vlastnícke právo k určitým nehnuteľnostiam, alebo ich spoluvlastnícke podiely, a naopak, nadobúdajú vlastnícke právo k iným nehnuteľnostiam a to na základe rozhodnutia štátneho orgánu....

Vo veci sťažovateľa však prerokovanie námietok nielenže nespĺnilo svoj cieľ, ale v skutočnosti sa ani nezrealizovalo.

Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie sa námietkami vlastníka – teda sťažovateľa na ich prerokovaní v skutočnosti nezaoberal.

V tejto súvislosti je nepodstatné, či v zápisnici z tohto prerokovania je uvedené, že vlastník zobral námietky pod bodom 2, 3, 4, 5 späť, keďže prerokovanie ako celok nespĺnilo svoj účel a ani obsahom nezodpovedalo zmyslu a poslaniu prerokovania námietok.

V napadnutom rozhodnutí Krajský pozemkový úrad Košice uvádza: „Správny orgán námietky prerokoval s namietajúcim dňa 14. 10. 2008. Nakoľko túto námietku OPÚ nevybavil odstúpil ju v zmysle § 13 ods. 4 Zákona o pozemkových úpravách na rozhodnutie na KPÚ.“.

Napadnuté rozhodnutie krajského pozemkového úradu je teda výsledkom konania, ktoré bolo v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami, navyše odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvádza skutočnosti, ktoré, ako vyplýva z vyššie uvedených údajov, nie sú pravdivé.

Keďže zákon o pozemkových úpravách rozhodnutie o námietkach krajským pozemkovým úradom podmieňuje prerokovaním námietok obvodným pozemkovým úradom,

Krajský pozemkový úrad Košice nebol o námietke sťažovateľa oprávnený rozhodovať, keďže do jeho rozhodnutia nedošlo k prerokovaniu námietok sťažovateľa spôsobom zodpovedajúcim zákonu.».

Odvolač sa na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že:

„Právo sťažovateľa

- na inú právnu ochranu zakotvenú v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- v spojení s právom vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- v spojení s právom pokojne užívať majetok a s právom nebyť zbavený majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru

bolo postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci sp. zn. VI/2 Gd 250/09 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pokračovať v porušovaní namietaného práva sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky vracia vec sp. zn. VI/2 Gd 250/09 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Sťažovateľ k sťažnosti okrem iného pripojil:

- prípis obvodného pozemkového úradu zo 14. júla 2008, ktorým mu bolo doručené grafické zobrazenie navrhovaného umiestnenia nových parciel a výpis z registra nového stavu s poučením, že môže do 30 dní od doručenia alebo ich zverejnenia podať proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu námietku podľa § 13 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“),

- písomné námietky č. 1 až 7 proti predloženému projektu pozemkových úprav O. z 19. augusta 2008,

- zápisnicu z prerokovania písomnej námietky proti výpisu z rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu v obvode projektu pozemkových úprav v k. ú. O. zo 14. októbra 2008, v ktorej je uvedené, že sťažovateľ „berie späť svoju námietku k projektu PPU O. v bodoch 2., 3., 4., 5. Po prekonzultovaní a vysvetlení návrhu rozdeľovacieho plánu nesúhlasí s umiestnením novej parcely č. 1548 tak, ako ju navrhol zhotoviteľ projektu... /bod 1. námietky/.“,

- rozhodnutie krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008, ktorým nebolo vyhovené námietke sťažovateľa uplatnenej v bode 1, s vyznačenou doložkou právoplatnosti 22. december 2008,

- podnet na podanie protestu prokurátora z 24. apríla 2009 adresovaný krajskej prokuratúre, ktorý je argumentačne v podstate totožný s obsahom ústavnej sťažnosti,

- odpoveď krajskej prokuratúry sp. zn. Kd 169/09 z 3. júla 2009, že tento podnet odkladá z dôvodu, že postup obvodného pozemkového úradu aj krajského pozemkového úradu pri prerokovaní námietok sťažovateľa považuje za zákonný a správny,

- opakovaný podnet sťažovateľa z 27. júla 2009 adresovaný generálnej prokuratúre, ktorý okrem zásadných argumentov obsiahnutých v pôvodnom podnete neobsahuje nič nové,

- odpoveď generálnej prokuratúry sp. zn. VI/2 Gd 250/09 z 29. septembra 2009 na „opakovaný podnet“ sťažovateľa, že vo veci sťažovateľa nebol zistený dôvod na zásah prokuratúry v zmysle zákona o prokuratúre.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej

rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú treba považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 237/05, IV. ÚS 247/05, I. ÚS 138/09).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých využitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. To znamená, že sťažnosť možno ústavnému súdu podať spravidla iba vtedy, ak sťažovateľ ešte pred jej podaním vyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje. Preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd ústavný súd vždy

skúma, či sťažovateľ využil v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde všetky právne prostriedky na ochranu týchto práv.

1. Podľa poučenia obsiahnutého v rozhodnutí krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008 bolo „*proti tomuto rozhodnutiu... prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší KPÚ. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov a nadobudnutí právoplatnosti.*“.

Sťažovateľ nepodal proti rozhodnutiu krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008 riadny opravný prostriedok (odvolanie) a v dôsledku toho už ani nemohol podať žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu [§ 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)] na všeobecnom súde. Podmienkou podania takejto žaloby je totiž vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa proti rozhodnutiu správneho orgánu vydanému v správnom konaní pripúšťajú (§ 247 ods. 2 OSP).

V nadväznosti na to ústavný súd uvádza, že v konkrétnych okolnostiach prerokovanej veci mal sťažovateľ predovšetkým využiť všetky právne prostriedky smerujúce k ochrane jeho označených práv, avšak tak neurobil. Až 4 mesiace po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008 sa z dôvodu, že „*bol presvedčený o tom, že rozhodnutím Krajského pozemkového úradu Košice zo dňa 18. 10. 2008... a postupom, ktorý mu predchádzal, boli porušené jeho práva účastníka konania o pozemkových úpravách, ktoré mu vyplývajú tak z tohto zákona, ako aj zo Zákona o správnom konaní...*“, obrátil s podnetom na podanie protestu na krajskú prokuratúru.

Hoci sťažnosť formálne smeruje proti postupu generálnej prokuratúry v súvislosti s vybavením sťažovateľovho opakovaného podnetu z 27. júla 2009, sťažovateľ ňou v skutočnosti sleduje preskúmanie a zmenu rozhodnutia krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008, ako aj postupu obvodného pozemkového úradu pri prerokovaní svojich námietok.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje prostriedok ultima ratio a je nástrojom ochrany základných práv a slobôd nastupujúcim až po vyčerpaní všetkých dostupných efektívnych prostriedkov na ochranu uplatniteľných v zhode so zákonom v systéme orgánov verejnej moci.

Opravnými prostriedkami alebo inými právnymi prostriedkami, ktoré zákon na ochranu základných práv alebo slobôd sťažovateľovi účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov a ktorými zákon o ústavnom súde podmieňuje prípustnosť sťažnosti (§ 53 ods. 1), sa rozumejú riadne opravné prostriedky, niektoré mimoriadne opravné prostriedky a iné procesné prostriedky na ochranu práva, s uplatnením ktorých je spojené začatie súdneho, správneho alebo iného právneho konania. V súlade so zásadou subsidiarity musí teda sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vyčerpať všetky opravné alebo iné právne prostriedky, pričom musí predchádzajúce procesné prostriedky, ktoré sú ovládané dispozitívnou zásadou, uplatniť efektívne. Sťažovateľovi nebolo dané na výber, aký opravný prostriedok na ochranu svojich práv využije (či podá odvolanie alebo podnet prokuratúry) bez zachovania inštančnosti postupu. Ak existuje prípustný riadny opravný prostriedok, ktorý je v dispozícii sťažovateľa, a sťažovateľ tento efektívne nevyčerpá, potom je potrebné sťažnosť odmietnuť pre jej neprípustnosť.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa s poukazom na § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol predovšetkým ako neprípustnú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho označených práv došlo postupom generálnej prokuratúry v konaní o jeho opakovanom podnete vedenom pod sp. zn. IV/2 Gd 250/09, výsledkom ktorého bolo upovedomenie z 29. septembra 2009, ktoré je podľa jeho názoru krajne arbitrárne a také, ktorým mu bola odmietnutá ochrana jeho označených práv.

Sťažovateľ argumentuje, že rozhodnutím krajského pozemkového úradu z 18. októbra 2008 došlo k porušeniu § 3, § 32 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), a trvá na tom, že

prerokovanie jeho námietok uplatnených v podaní z 19. augusta 2008 nezodpovedalo obsahu zápisnice spísanej 14. októbra 2008 a nielenže nesplnilo svoj cieľ, ale v skutočnosti sa ani nezrealizovalo, pretože obvodný pozemkový úrad sa nimi v skutočnosti nezaoberal. Sťažovateľ ďalej uviedol, že ako v podnete, tak aj v opakovanom podnete poukázal na porušenie Správneho poriadku v postupe a rozhodnutiach obvodného pozemkového úradu a krajského pozemkového úradu, avšak ochrana prostredníctvom generálnej prokuratúry mu poskytnutá nebola.

Základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra. Súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhovel (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06).

Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého

konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na vykonanie ktorých je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre. Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa a s prihliadnutím na obsah pripojených písomností uvedených v II. časti odôvodnenia je ústavný súd toho názoru, že generálna prokuratúra sa námietkami uvedenými v opakovanom podnete sťažovateľa v napadnutom konaní dostatočne zaoberala a o spôsobe preskúmania jeho pôvodného podnetu ho riadne vyrozumela.

Generálna prokuratúra v odpovedi z 29. septembra 2009 vo vzťahu k predmetu podnetu sťažovateľa uviedla, že ak v katastrálnom území O. ide o pozemkové úpravy nariadené obvodným pozemkovým úradom podľa § 8 zákona o pozemkových úpravách z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, vzťahoval sa na prerokovanie prípadných námietok podaných proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu režim upravený v § 13 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách, podľa ktorého obvodný pozemkový úrad prerokuje námietky do 90 dní odo dňa ich doručenia so združením účastníkov a účastníkmi. Ak sa námietky pri prerokovaní nevybavia, obvodný pozemkový úrad ich predloží na rozhodnutie krajskému pozemkovému úradu, ktorý o nich rozhodne.

Ďalej generálna prokuratúra v odpovedi z 29. septembra 2009 uvádza, že zo strohej zákonnej úpravy (§ 13 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách, pozn.) vyplýva «*povinnosť obvodného pozemkového úradu prerokovať podané námietky aj s ich podávateľom ako účastníkom konania. Námietky predstavujú osobitnú formu podania v zmysle § 19 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a § 30 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách. Prerokovanie námietok slúži i vysvetleniu zmyslu navrhovaného projektu pozemkových úprav dotknutým vlastníkom pozemkov – podávateľom námietok v obvode pozemkových úprav v nadväznosti na ich celkový účel vyjadrený v § 1 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách. Výsledkom takéhoto prerokovania môže byť vybavenie alebo nevybavenie námietok. Pod vybavením námietok možno pri použití logického výkladu rozumieť stav, keď buď obvodný pozemkový úrad námietkam vyhovie a tieto zapracuje do projektu pozemkových úprav, resp. umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu alebo podávateľ od svojich námietok upustí. V tejto súvislosti si je potrebné uvedomiť, že podávateľ námietok má nárok len na ich prerokovanie pred obvodným pozemkovým úradom, nie však už i nárok, aby jeho námietkam bolo vyhovené. Upustenie od námietok môže mať podobu akceptácie projektu pozemkových úprav prípadne i podobu späťvzatia námietok zo strany účastníka konania. Ak obvodný pozemkový úrad nemieni námietkam vyhovieť a ich podávateľ na nich trvá, teda dôjde k nevybaveniu námietok, rozhodne o nich krajský pozemkový úrad.*

V danej veci bola o prerokovaní námietok č. 1 až 5 podaných Ing. A. L. spísaná zápisnica, z ktorej vyplýva, že námietky boli prerokované dňa 14. 10. 2008 na obecnom úrade O. s tým, že ich podávateľovi boli ozrejmene relevantné skutočnosti projektu pozemkových úprav, v dôsledku čoho tento zbral späť námietky č. 2 až 5 a zotrval na požiadavke, aby o jeho námietke č. 1 rozhodol Krajský pozemkový úrad v Košiciach. Ing. A. L. svojím podpisom potvrdil správnosť predmetnej zápisnice, pričom vážnosť a dobrovoľnosť tohto aktu nebola z jeho strany doposiaľ spochybnená. Na základe uvedeného preto predmetom rozhodovania zo strany Krajského pozemkového úradu v Košiciach v rámci konania č. A/2008/00368 mohla byť len námietka Ing. A. L. č. 1. Vaše tvrdenie o tom, že riešenie námietok Ing. A. L. opísané v príslušnej zápisnici nemalo „nijaký vzťah k skutočnému obsahu jeho námietok č. 2 až 5“, je v nadväznosti na uvedené právne

irelevantné a vnútorne logicky ambivalentné. Zápisnica o prerokovaní námietok zo dňa 14. 10. 2008 je jednoznačným a procesne konformným dokladom svedčiacim o tom, že námietky Ing. A. L. boli riadne prerokované v súlade so znením § 13 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách. Zároveň si je potrebné uvedomiť i to, že k späťvzatiu námietok, tak ako k späťvzatiu akéhokoľvek podania, môže dôjsť v akomkoľvek štádiu správneho konania do právoplatnosti rozhodnutia vo veci. Námietky podané podľa § 13 ods. 2 zákona o pozemkových úpravách proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu teda môžu byť podávateľom vzaté späť aj pred ich prerokovaním s obvodným pozemkovým úradom.

Pre úplnosť je nutné dodať i to, že prokurátor pri preskúmvaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy vychádza predovšetkým z obsahu príslušných administratívnych spisových materiálov, pričom nie je oprávnený vykonávať v rámci i preskúmvaných vecí nejaké nové dokazovanie, nakoľko toto prináleží výlučne len samotným správnym orgánom – orgánom verejnej správy v zmysle § 34 ods. 4 správneho poriadku.

Nakoľko teda rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Košiciach č. A/2008/00368 zo dňa 18. 10. 2008 má nesporne oporu v príslušnom administratívnom spise Obvodného pozemkového úradu v Košiciach – okolí, možno konštatovať, že Krajská prokuratúra v Košiciach vybavila Váš podnet zo dňa 24. 4. 2009 plne v súlade so zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

Na základe vyššie uvedeného v danej veci nebol zistený žiadny dôvod na ingerenciu prokuratúry v rámci jej netrestnej pôsobnosti v zmysle § 31 ods. 2, § 35 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

Týmto považujem Váš opakovaný podnet na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky za vybavený.».

Ústavný súd konštatuje, že postup generálnej prokuratúry pri vybavovaní podnetu sťažovateľa bol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre. Je nepochybné, že generálna prokuratúra sa predmetom podnetov sťažovateľa zaoberala, pričom svoj názor zaujala v už citovanej odpovedi, ktorú mu zaslala. To, že generálna prokuratúra

sťažovateľovi neodpovedala v súlade s jeho predstavami a názormi, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť už po jej predbežnom prerokovaní odmietol aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd nepovažoval za dôvodné zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2010